

Τιμή στις ζωές που τιμούν τη ζωή! Για την Berta Cáceres.

Συντονιστικό Ιερισσού ενάντια στην εξόρυξη χρυσού

Η είδηση ότι βρέθηκε νεκρή με δυο σφαίρες στο κεφάλι η Berta Cáceres - ηγέτιδα του Συμβουλίου Ιθαγενών της Ονδούρα - από εισβολείς στο σπίτι της χτύπησε γνώριμη και συνάμα λυπηρή χορδή στις καρδιές μας εδώ στη Χαλκιδική. Γνώριμη, γιατί ο τόπος μας έχει δεχτεί ακραία καταστολή και βίαιη εισβολή στα σπίτια αγωνιστών στον μακρόχρονο αγώνα μας ενάντια στα εξορυκτικά σχέδια της Eldorado Gold. Λυπηρή, γιατί συνειδητοποιούμε ότι οι δυνάμεις της καταστροφής και του θανάτου δεν διστάζουν να θυσιάσουν ανθρώπους στη λύσσα που ονομάζεται "ανάπτυξη". Επενδύσεις με κάθε κόστος στην Ελλάδα, στην Ονδούρα και σε μύρια όσους τόπους θυσιάζονται ανά τον πλανήτη αυτή τη στιγμή. Απέναντι σ' αυτή τη λογική αγωνιζόμαστε. Μπορεί να διαφέρει η ακρότητα με την οποία αντιμετωπιζόμαστε -ανάλογα σε ποια ήπειρο του πλανήτη ζούμε - όμως το μήνυμα των πολυεθνικών και των πολιτικών που υπηρετούν τα συμφέροντα τους είναι κοινό για όλους: όποιος στέκεται στο δρόμο μας θα βρει τραγικό τέλος.

Στην άλλη πλευρά του πλανήτη - μαζί με την είδηση του θανάτου της Berta Cáceres - μαθαίνουμε για τη ζωή της. Μεγάλωσε στο καθεστώς βίας που βίωσε ολόκληρη η Κεντρική Αμερική τη δεκαετία του 70, με μητέρα μαία, που φιλοξενούσε και φρόντιζε στο σπίτι πρόσφυγες απ' το Ελ Σαλβαδόρ. Σπούδασε παιδαγωγική στο πανεπιστήμιο κι έγινε δασκάλα. Στα φοιτητικά της χρόνια ήταν ιδρυτικό μέλος του Συμβουλίου Λαϊκών και Ιθαγενών Οργανώσεων της Ονδούρα. Αγωνίστηκε - και βραβεύτηκε διεθνώς - για πληθώρα θεμάτων: τα δικαιώματα των γυναικών και των ιθαγενών, την παράνομη υλοτομία, τους ιδιοκτήτες φυτειών και την παρουσία στρατιωτικών βάσεων των ΗΠΑ στη γη των ιθαγενών. Από το 2006 αγωνιζόταν με κοινότητες ιθαγενών ενάντια στην κατασκευή φραγμάτων για τα οποία είχε παραβιαστεί ο νόμος υποχρεωτικής διαβούλευσης με την τοπική κοινωνία - αγώνας που κατάφερε, το 2013, ναβάλει φρένο στην κατασκευή ενός γιγαντιαίου έργου υδροηλεκτρικού φράγματος.

Έχοντας δεχθεί σειρά από απειλές για τη ζωή της, κέρδισε προστατευτικά μέτρα από την Διαμερικανική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Inter-American Commission on Human Rights), τα οποία υποχρέωναν την κυβέρνηση της Ονδούρα να την έχει υπό προστασία. Χωρίς αυταπάτες - γνωρίζοντας ότι ζει στη χώρα με τις περισσότερες δολοφονίες αγωνιστών σε σχέση με τον πληθυσμό της - είχε πει το 2013 σε συνέντευξη της στο Al Jazeera: Ο στρατός έχει λίστα θανάτου με 18 καταζητούμενους αγωνιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με το δικό μου όνομα στην πρώτη θέση. Θέλω να ζήσω. Υπάρχουν πολλά που ακόμα θέλω να κάνω σ' αυτόν τον κόσμο, αλλά ούτε μια στιγμή δεν έχω σκεφτεί να σταματήσω να αγωνίζομαι για τον τόπο μας. Για μια ζωή με αξιοπρέπεια. Γιατί ο αγώνας μας είναι θεμιτός. Προσέχω πολύ αλλά σε τελική ανάλυση, σ' αυτή τη χώρα όπου υπάρχει η πλήρης ατιμωρησία, είμαι ευάλωτη... Όταν θελήσουν να με σκοτώσουν, θα το κάνουν.

Τραγική ειρωνεία ότι η θανατηφόρα εισβολή στην οικεία της έγινε στις 3 Μαρτίου, καθώς ξημέρωνε η ημέρα των γενεθλίων της. Τιμή λοιπόν στη ζωή της Berta Cáceres. Τιμή σε κάθε αγώνα ζωής ενάντια στη θανατηφόρα λογική του κέρδους πάνω απ' τις ανθρώπινες ζωές και τη ζωή ενός τόπου, τιμή στις φωνές, που δεν σωπαίνουν κι αγωνίζονται για τον τόπο τους. Εμείς, οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι της Χαλκιδικής στεκόμαστε δίπλα στον δίκαια οργισμένο αγωνιζόμενο κόσμο στην Ονδούρα που δεν μπορεί να δεχτεί τον οδοστρωτήρα που σήμερα θεωρείται "νόμιμο και αποδεκτό". Έχει πρόσωπο και χαρακτήρα - το πρόσωπο

όσων επιβάλλουν την καταστροφή των κοινών φυσικών πόρων στο βωμό του κέρδους για λίγους, και το δολοφονικό χαρακτήρα που θυσιάζει τόπους και ανθρώπους, που στέκονται εμπόδιο στο δρόμο του.

Από τις Σκουριές ως την Ονδούρα:

Κανένας τόπος θυσία στο βωμό εφήμερου κέρδους!

Κανενός ανθρώπου ο βίαιος αφανισμός αποδεκτός!

Τιμή στις ζωές που τιμούν τη ζωή!

Συντονιστικό Ιερισσού ενάντια στην εξόρυξη χρυσού
Coordinating Committee of Ierissos against gold mining